

هنرالمحیط

«ایمان» بیاوریم به توانمندی

«ایمان افتخاری» اولین سه طلایی مسابقات جهانی ریاضی دانشجویی که برای اولین بار - و قطعاً تا مدت‌ها برای آخرین بار - در سال دوم دبیرستان مدال طلای ریاضی المپیاد جهانی را در بخش دانش آموزی کسب نمود. با یک سال جهش و کسب یک مدال دیگر طلا در بخش دانش آموزی جهان، به دانشگاه آمد. او امسال در مسابقات دانشجویی ریاضی جهان موفق شد با کسب «طلای ویژه» به همراه سه عزیز دیگر، تیم ایران را در رقابتهای دانشجویان برتر ریاضی جهان، در رتبه دوم قرار دهد.

اما آنچه «ایمان افتخاری» را مایه فخر فارغ التحصیلان «سمپاد» می‌کند پابندی او به ارزشها، فروتنی، کم توقعی و فراموش نکردن باورهای ارزشی است. وقتی او را در اواخر مرداد ماه امسال در کنار دانش آموزان راهنمایی علامه حلی تهران در مشهد با آن سادگی و صمیمیت دیدم، بار سنگین خستگی کمبودها، کم توجهی‌ها، کارشکنی‌های آنانکه از «کار» شناختی ندارند، محرومیت مراکز، توقعات برخی از اولیاء و ... همگی از سینه ام رخت بر بست. احساس کردم مگر نه اینکه بدنبال این چهره‌های عزیز بودیم پس چرا در این جستجو از خار مغیلان دل به دلهره بسپاریم و باور به تردید بکشانیم و سردی «نفس» نزدیک بینان را به گرمای «حرکتی» بیشتر مبدل نسازیم.

ایران اسلامی خانه ما، و ایمان افتخاری‌ها بیانگر «ایمان» آنهاست که در این «سنگر» دشمن غدار را به فراموشی سپرده‌اند و حيله گران و مزدوران و غوغسالاران را از دایره عاشقان به ایران انقلابی جدami سازند و باور دارند که اگر

بر خدا توکل کنیم درهای رحمت و موفقیت و پیشرفت گشوده خواهد شد که پشت سرگذشتن موفقیت آمیز دو مرحله سخت از انقلاب، بر همین تکیه و توکل بوده است.

غم انگیز است اگر بخواهیم باور کنیم که تهاجم به ارزشها، خود یک «ارزش» شده است. شکایت نامه‌ای را در این شماره در راستای بخشی از همین تهاجم می‌خوانید. رویه دیگر واقعیت چهره‌های ارزشمند در تیمهای ملی المپیادهای ایران اسلامی از خانواده شهداست. در بین ۲۳ نفر از پنج تیم ملی امسال سه فرزند شهید حضور دارند. این حضور یعنی دهان یاوه سرا را- هر چند مشکل است- با ارائه نمونه عینی بستن. فرزندان «شهید شوریده»، «شهید تقوی»، «شهید قندی» و نوه «شهید دستغیب»، چهار عضو تیمهای ملی المپیادهای جمهوری اسلامی، سیمای راستین فرزندان گرانقدر شهداء هستند که با تکیه بر توان خویش در کنار دیگر فرزندان ایران اسلامی در آوردگاههای جهانی، خوش درخشیده‌اند.

در شماره قبل به کمبودها اشاره‌ای کوتاه داشتیم، اما باید بگوییم آنچه مراکز آموزشی سمپاد را می‌تواند زمین‌گیر کند «کمبود توان در مقابله با سختی‌ها و کارشکنی‌ها و تکیه بر کسانی است که خود با کمبود روبرو هستند». عزیزان گرانقدری، بدست ما سپرده شده‌اند که قطعاً در سهل انگاری نسبت به آنها در مقابل خدا پاسخگو هستیم. این که دیگران «تلاش» را نبینند، آنها «تلاشهای قانونمند و خستگی ناپذیر» را مهم نیست، آنچه اساسی است بستر مناسبی است که برای فرزندان این آب و خاک باید آماده شود. و ما گوشه‌ای کوچک از این بسترسازی را جهت حرکت روان و کم دغدغه آینده‌سازان ایران عزیز بر عهده داریم. با خدا قوت مجدد به همه آنها که در آغاز سال جدید تحصیلی یکبار دیگر کمر همت بر این امر بسته‌اند.

«کسوف» هم بهانه‌ای شد برای یک حرکت خوب از معاونت تربیتی و مدیریت فوق برنامه آن، در این شماره اشاره‌ای به بخش‌های متمرکز داریم. قطعاً برخی از مراکز دیگر که در مسیر کسوف کامل بوده‌اند برنامه‌هایی داشته‌اند که تا زیر چاپ رفتن مجله از آن مطلع نشدیم.

«ارزشیابی دانش آموزان» از مدیران، معاونان و مدرسین مراکز نتایج ثمر بخشی در پی داشت تعدادی از مدیران که با هوچیگری چند تن از اولیاء زیر سؤال بودند موفق و سر بلند در آمدند و در مورد تعداد معدودی که واقعاً شیوه برخورد مطلوبی با دانش آموزان نداشتند از این ارزشیابی به عنوان سند مکمل جهت جایگزینی استفاده شد. البته چند تعویض هم بنا به درخواست خود مدیران و یا بازنشستگی همکاران خوب ما بود و ربطی به این ارزشیابی‌ها نداشت. امیدواریم بتوانیم با استفاده از مجموعه‌ای کاملتر از اطلاعات بیشتر در خدمت مراکز باشیم.

مدیر مسئول